

Setmana
Santa

Pasqua
2025

Convidada

L'Associació de Confraries
de Setmana Santa d'Inca,
amb les parròquies d'Inca

SANTA MARIA LA MAJOR
CRIST REI
SANT DOMINGO

les confraries

JOVENTUT SERÀFICA
LA SALLE
SANT CRIST
IMMACULADA-ACCIÓ CATÒLICA
SANTO ENTIERRO
SANT TOMÀS D'AQUINO
CRIST REI
LA PURESA
JESÚS EN EL HUERTO

i l'Ajuntament d'Inca

us conviden al seguiment i a la participació, amb devoció,
respecte i recolliment, en els actes programats per a la

Setmana Santa 2025

Fotografies: Montse Ramírez Pallicer "Xalest"
Disseny: Pedro Agüera. www.agueragrafic.com
Transcripció de l'entrevista: Francesca Maria Llabrés Bestard
Assessorament lingüístic: Servei Municipal de Normalització Lingüística
Dipòsit Legal: PM 00164-2025

Salutació del president

Benvolguts inquers/eres,

El Jubileu, també conegut com a Any Sant, és un esdeveniment extraordinari i solemne de l'Església catòlica que té lloc cada 25 anys. Aquest Any Sant 2025 està dedicat a la reconciliació, la conversió i la renovació espiritual, tot oferint als fidels l'oportunitat de rebre la indulgència plenària.

Temps que cal capitalitzar en Setmana Santa per accentuar la conversió personal i la reconciliació amb Déu i amb els altres. Temps per encoratjar-nos a renovar la nostra fe, aprofundir en la nostra vida d'oració i realitzar actes de caritat cap als més necessitats.

Des de l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca, us presentem el programa d'actes litúrgics i de pietat popular de la Setmana Santa inquera 2025 que juntament amb la Unitat Pastoral de la Mare de Déu hem organitzat per compartir temps, reflexió i espiritualitat.

Visquem, doncs, el Jubileu en aquesta Setmana Santa revifant les pròpies tradicions, la nostra cultura, la nostra terra i la nostra identitat, de la qual forma part la fe que hem rebut dels nostres avantpassats.

Pep Noguera

President de l'Associació de Confraries
de Setmana Santa d'Inca

Puja el Senyor amb pressa a Jerusalem. Vol que arribi el moment de la salvació dels seus germans els homes. Dels rams no quedarà res. Del triomf, Jesús no vol ni sentir-ne a parlar. El seu triomf és la creu, salvar-nos, demanar perdó a Déu pels nostres pecats.

Converses per la Setmana Santa

Entrevista amb l'Eminentíssim i Reverendíssim
senyor Cardenal

Joan Josep Omella i Omella

Bon dia i benvinguts a una nova edició de les "Converses per la Setmana Santa", unes converses pensades per inspirar-nos a través de referents de la nostra fe a l'hora de sentir, viure i compartir la setmana gran del cristianisme. Tenim l'honor i el privilegi d'entrevistar l'Eminentíssim i Reverendíssim Senyor Cardenal Joan Josep Omella Omella, membre del Consell de Cardenals, president de la Conferència Episcopal Espanyola i arquebisbe metropolità de Barcelona. Tot un luxe pels mitjans que tenim poder parlar amb el cap de l'Església espanyola. Eminentíssim i reverendíssim senyor Omella, moltíssimes gràcies per regalar-nos el seu preuat temps.

P: El dia 3 de març de 2020 va ser escollit president de la Conferència Episcopal Espanyola, què és i quina funció té la Conferència Episcopal?

OMELLA: La Conferència Episcopal no és com els partits polítics, en què hi ha un president i els altres que segueixen el que diu el president. Per entendre-ho, és

una confederació de tots els bisbats en la qual vivim una mica la fraternitat entre nosaltres amb un objectiu, que és millorar el treball que feim d'evangelització en el nostre territori, que és tot Espanya. La Conferència Episcopal són bisbes d'arreu d'Espanya, les Illes evidentment també; no és sols la Península, també les Illes. Treballam com millorar el nostre compromís que la fe no desaparegui de la nostra terra, aquesta és la tasca.

P: Crec que ara acaba el seu mandat, quin balanç fa del seu pas per la Conferència Episcopal?

OMELLA: Sí, jo acab ara al març, dia 4 de març tenim eleccions del nou president. Pel que fa al balanç, jo diria que l'han de fer els bisbes que em van elegir i que l'haurà de fer la gent. Jo deix que sigui Déu el qui faci el balanç. L'únic que puc dir és que m'he trobat molt a gust treballant amb els bisbes, vivint en un clima de molta molta fraternitat. Hi ha molta gent que diu que "els bisbes estan dividits". Tenim sensibilitats

diferents, però hi ha molt bona fraternitat i molt bona comunió. Sí que hem treballat alguns punts que hem vist i que tot el món coneix; per una part, el tema dels abusos, i per l'altre, el de Càritas, tot el treball que feim d'ajuda als pobres, hem fet Estatuts nous de Càritas, hem impulsat tota aquesta feina. Després hi ha tota la qüestió de la catequesi; en tenim uns nous llibres per evangelitzar els joves, la joventut, els infants i treballar sobretot la pastoral de joventut, que han participat molt en la JMJ, etcètera. Són els àmbits en els quals treball molt, i sense oblidar la família. Jo consider que la família necessita molta ajuda. Com a resum, aquests capítols són els que hem treballat més. I jo crec que en això hem de prendre consciència, vosaltres que sou de les confraries, de dir "què podem fer nosaltres també?". Perquè les confraries també estau per evangelitzar.

P: Exactament.

OMELLA: Mirau, aquí teniu uns àmbits en els quals els bisbes estam fent feina. I tots plegats hauríem de treballar en aquesta mateixa direcció. .

P: Segons els Estatuts de la Conferència Episcopal, aquesta ofereix a la Santa Seu criteris orientadors sobre les relacions amb l'autoritat civil en els seus diversos àmbits. Amb la política tan desafectada de la societat i la societat tan secularitzada, com es fa per intentar transmetre, mantenir i promoure els valors cristians?

OMELLA: Crec que estam vivint un moment complicat no sols a Espanya, sinó a tot Europa, i jo diria que fins i tot a tot el món, però de manera especial al nostre àmbit, que és Europa, on hi ha molta confrontació, molta -diria- polarització i enfrontament, i confrontació, i això ens fa patir a tots. I aquí com podríem nosaltres evangelitzar i mostrar l'Evangeli de Jesús? Hi ha una cosa en la qual el papa està insistint molt, que és "la cultura del encuentro", que diu ell, la cultura de la fraternitat i la sinodalitat. Què vol dir *sinodalitat*? És viure la comunió. Som diversos, estam vivint el sínodo de la sinodalitat. Som diverses esglésies: les que venen sota la persecució del marxisme, les d'altres que estan a Àfrica perseguits i tenen una altra cultura, altres que

Treballam com millorar el nostre compromís de que la fe no desaparegui de la nostra terra. Aquest és el treball.

venen d'Amèrica... Som tan diversos tots! Els orientals, les religions orientals, tenim esglésies orientals que les unes són catòliques, les altres són ortodoxes, però participen al sínodo també. Com podem entendre'ns? I el papa ens ha posat aquest mètode de compartir, escoltar l'altre, i perdre la teva opinió en benefici de l'escolta de l'altre. Perquè l'altre té alguna cosa de veritat i jo tenc alguna cosa de veritat. Escoltar-nos i caminar junts, caminar junts respectant-nos, escoltant l'Esperit. Jo crec que això seria una mica el que hauríem de fer els cristians, com els primers cristians que vivien en una societat molt complicada, que era la romana, que s'estava destruint; va desaparèixer l'Imperi romà, però els pobres, els esclaus, van escoltar la bona nova de Jesús. I aquests són els que van evangelitzar Europa, a partir dels apòstols que van començar a sembrar la llavor del cristianisme. Aquest moment és una mica també el nostre i podem aprendre i donar. Com deien els primers cristians: "Mirau com s'estimen, mireu com s'ajuden." Això és el que hem de mostrar en el món d'avui.

P: De la primera sessió de la setzena Assemblea General ordinària del Sínodo de Bisbes pareix que anam cap a una nova concepció de l'Església, l'Església sinodal. Quin balanç fa sobre el procés sinodal que estam vivint i com creu que hem de créixer com a església?

OMELLA: És apassionant la proposta que ens fa el papa Francesc de l'Església sinodal, que vol dir una església en què caminem junts tots. No n'hi ha uns que estan a dalt i uns altres a baix. No! Tots anam caminant junts, perquè el Sínodo d'alguna manera ha fet prendre consciència que allò més important és el poble de Déu, el sant poble de Déu -diu el papa Francesc-, que repeteix el concili II del Vaticà. Tots els batists som iguals i tots hem de caminar envers Jesucrist, i tots estam cridats per evangelitzar. Cadascú té una missió: uns fan de bisbes; els altres, un matrimoni; l'altre, catequista. Tots tenim una missió, hem d'anar

Converses per la Setmana Santa

Joan Josep Omella

junts, caminar junts. I el bisbe, què ha de fer? Anar al capdavant, marcant el camí, al mig escoltant i darrere ajudant els altres. Jo crec que això és una imatge molt bonica, caminar junts. I caminar junts, que és el millor que podem aportar al món d'avui, crec que és la millor manera de fer el Sínodo. Estam cridats a fer-ho en cada parròquia, en cada confraria, en cada comunitat religiosa o parroquial. Hem de fer aquest camí, caminar junts i servir. Per això el logo del Sínodo era: "Comunió, unió, missió", amb la participació de tots. Però per a què? Per evangelitzar. Si anam en aquest camí, sabent que tots estam cridats a la mateixa missió i que tots som germans, cadascú amb el seu carisma i la seva diferència, però ens valorem i ens estimam, estam fent el Sínodo, que és el que sempre ha duit a terme l'Església des del primer moment. Quan hi havia dificultat es reunien. El capítol 15 dels Actes dels Apòstols –que en diuen allò dels Fets dels Apòstols–, quan hi havia una discussió, plantejava: els pagans s'han de circumcidat per ser cristians? És a dir, fer-se jueus? I digué sant Pau: "No. Sant Pere digué: "Sí." I Sant Pau digué: "No." Decidiren celebrar un concili, una reunió. Van fer una reunió i, escoltant-se els uns als altres les raons, i escoltant l'Esperit, van dir: "Teniu raó, no s'han de circumcidat. No s'han de fer jueus; si no, seríem ara tots jueus. I l'únic que hem de fer és circumcidat el cor. És dir, canviar el cor, rebre el baptisme de Jesucrist i viure la gràcia de Déu i l'amor de Déu." Així va començar l'Església i així ha de continuar. I el papa ha fet caure en aquesta idea, que havíem perdut una mica.

P: En el mes de març de 2023, va ser escollit membre del Consell de Cardenals, òrgan consultiu del papa Francesc que està format per nou cardenals de tot el món. Segons ha transcendit de la darrera reunió del mes passat, es varen tractar temes tan urgents com el paper de la dona dins l'Església. Com veu i com es viu el binomi Església local i Església universal?

OMELLA: He de dir que el papa fa un esforç també de viure la sinodalitat i no fer un govern personalis-

Cadascú té una missió: uns fan de bisbes; els altres, un matrimoni; l'altre, catequista. Tots tenim una missió, hem d'anar junts, caminar junts. I el bisbe, què ha de fer? Anar al capdavant, marcant el camí, al mig escoltant i darrere ajudant els altres.

ta. Escolta un grup de persones de diverses parts del món. Perquè allí en som nou, però d'Europa en som dos, de Luxemburg un, d'Espanya un altre. D'Amèrica n'hi ha d'Amèrica del Sud, d'Amèrica del Nord i de Canadà, tres. És molt gran aquest continent. D'Àfrica n'hi ha un, d'Àsia (de l'Índia) n'hi ha un altre, i després del Vaticà n'hi ha un altre, que és espanyol, per cert. Tots junts som els nou que estam allà, som un grupet que l'ajudam a veure els problemes de l'Església universal. I a mi m'ajuda; aleshores que jo i els cardenals ajudem el papa a conèixer les nostres realitats ens ajuda també a conèixer les realitats dels altres, i d'alguna manera ens fa obrir el cap i el cor. Jo crec que això és molt interessant perquè m'ajuda a sortir de la meua petita església, del meu petit entorn, i escoltar el que passa pel món i relativitzar el que a mi em sembla molt important i que per als altres no ho és. Escoltar, perquè les preocupacions d'Àfrica no són les d'Europa o no són les d'Amèrica, no són les d'Àsia, però som tots germans. És com en una família quan els fills marxen, es casen, un viu en un lloc, l'altre viu en un altre i venen i porten les seves preocupacions a la família. Escoltar-se fa molt bé i ajuda. Si no coneixes quines són les preocupacions i els problemes, no pots ajudar. Per això és molt important obrir els ulls i obrir el cor. Això és el que fa el binomi Església universal i Església particular, ajudar-nos a obrir el cor i la ment perquè, si no, ens tancam, i això ens empobreix.

P: I tant, sí. La religiositat popular i les manifestacions de pietat popular estan molt arrelades a Espanya, encara que hi hagi certes diferències segons la regió. Com veu la vida confrare i l'acceptació d'aquestes diferències dins una societat cada vegada més agnòstica?

OMELLA: Jo, que he estat de capellà al Baix Aragó i vaig ser capellà al Canyís i a Calanda, amb la ruta del tambor, les confraries de Setmana Santa, em vaig impregnar del tambor i d'aquestes confraries, de tot el que feien. Aquesta religiositat popular, aquella estimació al Crist crucificat, a la Maria Magdalena, a la Dolorosa, etcètera, és com un mur de contenció per a la secularització. Perquè em fa agafar una relació amb allò transcendent, una relació amb Déu, que és molt important. Ara, hem de passar d'aquesta estimació del que és meu, de la meua imatge o de la meua confraria, a dir nosaltres estam aquí per evangelitzar. És com la plataforma que permet a un cristià que no té una gran formació teològica, però que té un cor que estima Déu –a través de la Mare de Déu, a través del Sant Josep, o a través d'una confraria, la que sigui, per no anomenar-les totes–, a través d'aquest amor, poder transmetre'l als altres. I quantes vegades ho hem vist... Record estant a Saragossa, la meua diòcesi, que estava a un col·legi, i el professor de Geografia i d'Història em digué: "Jo som agnòstic, no crec en Déu, vosaltres hi creis com a capellans, però a mi deixa'm tranquil." Molt bé, molt bé. Vaig anar un dia a Saragossa i vaig entrar al Pilar, i vaig veure que sortia ell, i es va posar tot vermell. Em digué: "Bé, ja et vaig dir que no era jo gaire creient, però és que la Mare de Déu és diferent." I jo vaig dir: "Està enganxat aquest, ja està enganxat." Què bonic!, eh? Què bonic!

P: El papa Francesc ja deia que és un lloc teològic dins el *sensus fidelium*.

OMELLA: Exactament. És un lloc teològic on podem nosaltres ja estar arrelats en la fe i que ens pot ajudar a trobar Déu. Jo crec que això és súper important. Però aleshores, també, ser evangelitzadors. Jo no sols treball per la meua confraria, sinó que des de la meua confraria faig una passa més. I això ho teniu les confraries. Jo us felicito perquè, a més de tenir la Setmana Santa per treballar i mostrar la imatge de Déu al món exteriorment, també teniu la formació. Teniu catequesi, te-

Jo us felicito perquè, a més de tenir la Setmana Santa per treballar i mostrar la imatge de Déu al món exteriorment, també teniu la formació. Teniu catequesi, teniu litúrgia de tant en tant, però sobre-tot també teniu un àmbit social.

niu litúrgia de tant en tant, però sobretot també teniu un àmbit social. Ho tenen quasi totes les confraries, tant de bo que vosaltres també les teniu...

P: Sí i tant...

OMELLA: Què podem fer pels més pobres? Com podem ajudar els d'aquí o del Tercer Món? Això ens dona la universalitat de la qual parlàvem abans; et fa ser més universal, més catòlic, i no local.

P: Exacte, i sense missió, perquè ens estancam i duim unes clucales. En canvi, si descobrim o potenciam aquesta missió que és evangelitzar, ens trobarem tots molt més units i més realitzats.

OMELLA: L'evangelització passa per una trobada amb Jesucrist. Ja la tenim, perquè estau enamorats de la imatge, estau enamorats de Déu. Per la formació, perquè avui hem d'estar aquí en formació, perquè avui es diuen tantes coses que et desconcerten. La formació, la catequesi... heu de participar quan hi ha conferències, reunions, cal que hi participin tots els confreres. I després, la caritat, per sortir, l'entrega, el compromís pels més pobres, i en els més pobres trobam Jesucrist sempre.

P: Com creu que aniran evolucionant les manifestacions de pietat popular, les confraries i aquest sentiment de confrare?

OMELLA: Jo crec que això va creixent. Evidentment, tenim menys naixements avui al món, sobretot a Europa, i a Espanya. Sobre el futur de les confraries, no sé com estaran, però és el mateix problema de les univer-

Converses per la Setmana Santa

Joan Josep Omella

No heu de perdre l'esperança, pares cristians. Què he fet, que els meus fills no van a missa? Ja hi aniran, ja tornaran, sempre si els estimau en amor, si els ajudau en amor

sitats, que no tenen prou alumnes i diuen "haurem de tancar". Jo crec que els fills de les famílies dels confreres s'enganxen, igual que els fills dels clubs de futbol, que són seguidors, "els seguidors del Barça".

P: Transmets aquell coneixement...

OMELLA: Heu de transmetre. Quan són petits i ja els portau a la confraria i a tocar el tambor, això els agafa per dintre i és el futur. Podran desaparèixer un temps de crisi a l'adolescència, se separen de l'Església, "no vull saber res", però després tornen. Perquè el que vosaltres, pares, sembrau en el cor dels fills sempre dona fruit.

P: Realment això és el que ens trobam a totes les nostres confraries. És a dir, de tot el que des de petits els nostres pares i padrins ens han ensenyat, a l'adolescència te n'apartes un poc...

OMELLA: La turbulència...

P: La turbulència hormonal...

OMELLA: No vull saber res, no vull anar a missa...

P: Però després tornen...

OMELLA: Però la confraria t'agafa.

P: Després tornen.

OMELLA: Exacte, exacte. Per això no heu de perdre l'esperança, pares cristians. Què he fet, que els meus fills no van a missa? Ja hi aniran, ja tornaran, sempre si els estimau en amor, si els ajudau en amor.

P: Molta de gent a l'hora de manifestar la seva fe o exterioritzar-la es troba cohibida per la societat actual de pensament únic. Què diria a tota aquesta gent?

OMELLA: Jo els diria que no tinguin vergonya, no ser –com diria jo– proselitistes i dir "va, va, va, va, i si no et tall el coll, si no creus", no. Respectar i no tenir vergonya. Jo no m'amag, jo som creient. Jo vaig amb el coll romà, ningú m'ha insultat. I si m'insulten, dic "pitjor per a tu, jo no t'he insultat". Ningú m'ha insultat, jo mostr que som capellà i no passa res. Hi ha vegades que hi ha gent que s'apropa, que s'acosta a mi i em diu: "Voldria parlar amb vostè que és capella, em pot confessar?" I el confés. "Em pot donar una resposta a aquesta pregunta?" I si veuen que nosaltres entram a missa i no tenim vergonya, i que davant d'una cosa donam la nostra opinió, respectant les altres, això fa un bé enorme a la gent. Però si, a més d'això, veuen que nosaltres ajudam, ens comprometem a ajudar-los en qualsevol problema, la gent s'acostarà a la nostra religió, és així.

P: A veure si aconseguim caminar junts...

OMELLA: Exacte, exacte, exacte, molt bé. No hem de fer grans coses, sinó ser coherents amb la nostra fe i no amagar-la.

P: Mai havíem tengut tanta informació del que passa i mai ens havia importat tan poc el que passa. I a sobre, frivolitzam sense que res es detengui al nostre cor. Què podem fer perquè una societat com l'actual reaccionï davant conflictes de guerra com la d'Ucraïna o la guerra d'Israel?

OMELLA: El papa diu que mai havíem estat tan comunicats, amb telèfon, internet, estam al corrent de tot el que passa al Japó, un minut abans o gairebé en haver passat ja ho sabem a Inca o a Barcelona. Estam comunicats, però mai havíem estat tan sols. I l'altre dia deia un cardenal –el cardenal de Canadà que va venir aquí a donar exercicis espirituals als capellans de la Diòcesi: "Hi ha una cosa que a mi m'ha impactat; diuen els africans 'vosaltres teniu rellotges, nosaltres tenim temps.' Nosaltres necessitam asserenar-nos, guardar silenci, escoltar la natura, escoltar-nos a nosaltres mateixos, escoltar Déu i escoltar els altres. Per això es necessita temps i silenci, no estar tot el dia amb els aparells aquí de música, informacions i l'internet i el telèfon... no no no ... Deixa-ho una estona, deixa el telèfon, deixa escoltar, acosta't a la gent. I quan entrem en aquest dinamisme llavors reaccionam d'una altra manera davant de les guerres i dels conflictes, no amb tanta agressivitat, perquè la gent estam ara molt agressius i hem de ser instruments de pau. Jo crec que és un temps en què està tan convuls el món, amb tantes guerres obertes, que és el moment en què hem de pregar per la pau al món. Per la pau a les famílies, que també tenen tensió, perquè no hi ha silenci. No s'escolten, estan mirant la televisió mentre mengen, estan amb el telèfon, amb el mòbil, els WhatsApp... Deixem-ho tot, escoltem-nos. I després, preguem perquè tinguem pau al cor i siguem instruments de pau. Com diu sant Francesc d'Assís: "Fes de mi un instrument de la teva pau. Que on hi hagi odi hi posi amor." Això és el que hem de fer, posar amor on hi ha odi, on hi ha guerra, però ser instruments de pau. I si ho feim, a poquet a poquet això

s'estendrà, i arribarem a contagiar la pau al món, és l'única manera. Però aquesta pau ha de venir de Déu a través del nostre cor. Perquè en absència d'armes no és prou. Hem de tenir una actitud d'escolta, de mirada positiva, d'amor.

P: Vós vàreu compartir els darrers anys de vida del bisbe Toni Vadell, al cel sia, persona molt propera, coneguda i estimada a la nostra comunitat cristiana. Quin record en té i quines paraules ens pot dir d'ell?

OMELLA: Vau tenir un bon capellà a Inca amb Toni Vadell. Ell sempre deia: "No sé per què em van escollir a mi per a ser bisbe de Barcelona; vostè em coneixia?" Ll vaig respondre: "Jo no et coneixia, és el Sant Pare, és Déu, qui et va enviar". I la veritat, jo vaig fer també el descobriment que era un home molt intel·ligent, molt comunicatiu, sabia comunicar, tenia molta empatia i era molt servicial. Estava tot el temps al servei de la gent, del Bisbat, de les parròquies, en una entrega generosíssima. Però tenia una cosa que a mi m'impactava, estava enamorat de Jesucrist. I això m'ho diuen els joves, sempre parlava que hem d'enamorarnos de Jesucrist. I estava enamorat d'aquesta persona de Jesucrist, i això a tots els confreres i a tots els cristians ens ha d'interrogar. Estic jo enamorat de Jesucrist? De la seva persona, de la seva Paraula? I ell ho tenia i ho transmetia. I aleshores, a més d'això, jo veia que ell tenia una altra passió, que era evangelitzar, perquè era un gran catequeta, de mil maneres. Inventava qualsevol cosa, el teatre, la guitarra..., amb qualsevol cosa transmetre esperança, il·lusió i amor. I això, de veritat, va deixar un buit aquí, quan ell va desaparèixer. I un capellà em va dir –uns quants, però bé, sobretot un: "Hoy, señor obispo, nos hemos quedado huérfanos; teníamos un padre y lo hemos perdido". I jo, que no som pare, vaig dir: "És veritat." És que era pare de tots per a tots, que es feia a tot per a tots. Jo crec que des del cel ell ajuda els d'Inca, ajuda els de Lluçmajor, a tots els de la seva Diòcesi de les Illes Balears, i ajude també la pobra Diòcesi de Barcelona, que va servir poc temps, però on va deixar una marca "Toni Vadell" molt important. I molta gent encara guarda moltes de les conferències que ell donava i que estaven gravades. Impressionant. Fou un home que a mi em va tocar el

Converses per la Setmana Santa

Joan Josep Omella

cor també i amb qui també tenia molta confiança, com els altres bisbes auxiliars. Fèiem un bon tridu allí. Eren dos i amb jo tres, i després n'hi va haver quatre, però va morir de seguida, molt ràpid, sí.

P: I la seva paraula de sempre, "gràcies per tant".

OMELLA: Sí, "gràcies per tant". És veritat.

P: Quina seria la convidada que faria a la Diòcesi de Mallorca per a la propera Setmana Santa i quina reflexió vol compartir amb la nostra comunitat envers aquesta?

OMELLA: Viure la Setmana Santa jo diria profundament, que no es quedi sols a fer un teatre de processó -teatre en el bon sentit de la paraula, perquè teatre és manifestar. Que no es quedi només en una manifestació externa, sinó que busquem moments de silenci, de la celebració de l'eucaristia, d'escolta de la paraula. I sobretot que vegin els que participen en les vostres manifestacions públiques de processons, que vegin que vosaltres ho creis. Jo record estant a Calanda que va sortir el Dijous Sant la processó des de l'església, feia la volta a tot el poble, i hi havia un munt de persones perquè els tambors atreïen a molta gent. Era a l'abril d'aquell any, ja feia calor, bon temps, i hi havia molts turistes. En acabar la processó, va entrar una senyora que va dir: "Miri, jo som de València, jo no vaig gaire a missa. Jo crec que he perdut la fe, però quan he vist aquesta gent que sortia en la processó amb aquesta solemnitat, i quan va sortir Crist, vaig sentir que la carn se'm posava de gallina i vaig sentir una emoció interior que vaig pensar 'i si és veritat que Déu existeix?'" Li vaig dir: "Bravo"; això és el que han de fer els confreres. En la seva manifestació, perquè ho porten dintre,

la gent ho percep, i els porta a Jesucrist. Viure la Setmana Santa és entrar en el misteri, participar en tot, no sols quedar-se en una manifestació externa. Viure la celebració litúrgica, escoltar la paraula de Déu, buscar moments de silenci. La vida canvia, i nosaltres sense adonar-nos donam testimoni als altres de Jesucrist. No sols la imatge, sinó també la nostra presència, la manera d'estar, la manera de ser, la manera d'actuar. Confreres, teniu una gran responsabilitat, dignificau la Setmana Santa, però des de dintre, des del vostre cor, a través també de la manifestació i de la germanor que heu de viure entre vosaltres. Que sigueu confreres -*cum fratribus* vol dir 'germandat' -, agermanats. I que no hi hagi lluites internes, de jo vull ser el president, tu que no sé què..., perquè a les confraries de vegades sempre n'hi acaba havent; no. Estimar-se i viure la fraternitat dintre i fora. Això serà el millor testimoni que podeu fer i viure la Setmana Santa d'aquesta manera.

P: Doncs moltíssimes gràcies pel seu temps i per aquests minuts que ens ha concedit. Moltíssimes gràcies.

OMELLA: Gràcies a vosaltres. Record amb molt afecte el dia de la festa d'Inca que vaig venir, fa un temps, ja fa uns anys. I record els capellans, les religioses i a tota la gent. I aquella soltada de coloms que va sortir tan preciosa, signe de la pau. Felicitats a tots els d'Inca, a qui els record, i que preguin per mi de tant en tant perquè sigui un bon bisbe i un bon pastor. Gràcies.

P: Moltes gràcies.

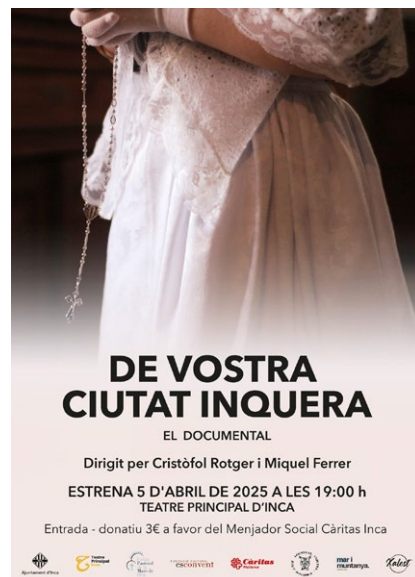
Podeu visualitzar totes les "Converses per la Setmana Santa" al canal YouTube de l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca . @asconfrariesinca

Actes

Dissabte, 5 d'abril

19.00 h. *DE VOSTRA CIUTAT INQUERA.*
EL DOCUMENTAL
Teatre Principal d'Inca

Aquest documental captura l'essència de la Setmana Santa inquera, mostrant els sentiments arrelats d'un poble cap a les seves imatges i tradicions. Una herència cultural i religiosa que es transmet de generació en generació, i que manté viva la seva història. A través de testimonis únics, el documental recull les vivències i emocions de tota la gent que fa possible aquesta celebració, tan arrelada al cor d'Inca.

Dissabte, 12 d'abril

16.30 h. Sortida del Crist del Perdó i la Bona Mort des de l'església de Crist Rei cap a la Residència de la 3ª edat de Crist Rei, on se celebrarà la vigília del Ram.

19.00 h. La vigília del Ram. Parròquia de Santa Maria la Major.
Seguidament **processó dels Estendards**, des de Sant Domingo a Santa Maria la Major.
Itinerari: plaça de Sant Domingo, carrer de Sant Domingo, carrer de Jaume Armengol, carrer del Comerç, plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

A continuació: entrevista "**Converses per la Setmana Santa**", a Mn. Marià Gastalver, prior del santuari de Lluc i rector del Seminari Diocesà.

#Diumenge, 13 d'abril

Benedicció de rams i eucaristia a les esglésies següents:

9.00 h. Sant Bartomeu

10.00 h. Sant Domingo

10.30 h. Sant Francesc

12.00 h. Sta. Maria la Major

17.30 h. Crist Rei. >> **Benedicció de rams i eucaristia**

19.00 h. **Processó de Rams** des de l'església de Crist Rei fins a Santa Maria la Major.

Itinerari: església de Crist Rei, carrer de Costa i Llobera, avinguda del General Luque, carrers de Ramon Llull, del Bisbe Llompart, Major i plaça de Santa Maria la Major.

Actes

Dimarts, 15 d'abril

21.00 h. Processó del camí de la creu: VIACRUCIS.
Predicarà el viacrucis: Joan Mir Pieras.

Començament amb les següents estacions:

- 1ª SANTA MARIA LA MAJOR. Jesús és condemnat a mort.
- 2ª GERMANES DE LA CARITAT. Jesús es carrega la creu.
- 3ª SANT FRANCESC. Jesús cau.
- 4ª CRIST REI. Jesús troba la seva mare.
- 5ª SANT DOMINGO. El cirineu ajuda a portar la creu.
- 6ª LA SALLE. La Verònica eixuga la cara de Jesús.
- 7ª SANT BARTOMEU. Jesús despullat del vestit.
- 8ª LA PURESA. Jesús és clavat en creu i mor.
- 9ª SANTA MARIA LA MAJOR. Jesús ressuscita.

*Pilat els va demanar: «I què faig amb Jesús, anomenat el Messies?»
Varen contestar tots: "Que el crucifiquin!" Pilat va insistir: "Què ha fet tan malament?" Però ells cridaven més fort: "Que el crucifiquin!"
Llavors els va amollar a Barrabàs; i a Jesús, després de cinglar-lo, el va entregar perquè el crucificassin.*

DATA	ACTES GENERALS		STA. MARIA LA MAJOR	CRIST REI	SANT DOMINGO	SANT FRAN- CESC	MONESTIR DE SANT BARTOMEU
Dissabte 12 d'abril	16.30 h. Sortida del Crist del Perdó i la Bona Mort des de l'església de Crist Rei cap a la Residència de la 3ª edat de Crist Rei, on es farà la vigília del Ram . 19.00 h. La vigília del Ram. Parròquia de Sta. Maria la Major. Seguidament processó dels estandards (sortida des de Sant Domingo). A continuació, entrevista "Converses per la Setmana Santa" , a Mn. Marià Gastalver, prior del santuari de Lluc i rector del Seminari Diocesà. Santa Maria la Major.		19.00 h				
Diumenge de Rams 13 d'abril	MATÍ	BENEDICCIÓ DE RAMS I EUCHARISTIA	12.00 h		10.00 h	10.30 h	9.00 h
	Benedicció de rams i eucaristia a les esglésies següents: 9.00 h. Sant Bartomeu. 10.00 h. Sant Domingo. 10.30 h. Sant Francesc. 12.00 h. Sta. Maria la Major 17.30 h. Crist Rei. >> Benedicció de rams i eucaristia. 19.00 h. Processó de Rams des de l'església de Crist Rei fins a Santa Maria la Major.			17.30 h			
Dimarts Sant 15 d'abril	21.00 h. Processó del camí de la creu: VIACRUCIS . Predicarà el viacrucis: Joan Mir Pieras						
Dimecres Sant 16 d'abril	De 16.30 a 18.00 h. Veneració de la imatge del Sant Crist d'Inca. Sta. Maria la Major.	18.00 h MISSA CRISMAL. La Seu.					
Dijous Sant 17 d'abril	16.30 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Bartomeu. 17.00 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Domingo 19.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús pel camí del Calvari. Després de la processó del Dijous Sant es farà l' Hora Santa . Sant Domingo.	MISSA DEL SANT SOPAR DEL SENYOR. LAVATORI DE PEUS			17.00 h		16.30 h
Divendres Sant 18 d'abril	MATÍ	PREGÀRIA DE LAUDES			9.30 h PREGÀRIA DE LAUDES		
		SAGRAMENT DEL PERDÓ			10.00 h - 13.00 h SAGRAMENT DEL PERDÓ		
	16.30 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Bartomeu. 17.00 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Domingo. 19.30 h. Sermó i Davallament de Jesús. Plaça de Sta. Maria la Major. 20.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús al sepulcre.	CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ I MORT DEL SENYOR			17.00 h		16.30 h
Dissabte Sant 19 d'abril	MATÍ	PREGÀRIA DE LAUDES			9.30 h PREGÀRIA DE LAUDES		
	VESPRE	VIGÍLIA PASQUAL DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR	21.30 h				20.30 h
Diumenge de Pasqua 20 d'abril	11.00 h. Processó de l'Encontre. 11.30 h. MISSA SOLEMNE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR. Sta. Maria la Major.		11.00 / 11.30 h				8.30 h
	TARDA			18.30 h	19.30 h		
Diumenge 27 d'abril Octava de Pasqua	A les parròquies, horari com els diumenges. 12.00 h. PANCARITAT. Ermita de Santa Magdalena.		9.00 / 12.00 h	18.30 h	19.30 h	10.30 h	9.00 h

Engalanau els balcons!

El domàs és una peça de tela usada en sales, esglésies i balcons com a ornament en dies de festa.

Un poble sempre s'identifica per les seves tradicions i peculiaritats.

Anys i panys, una de les més arrelades que hi havia a Inca era la d'engalanar els balcons els dies de celebracions religioses en senyal de fe i respecte cap al que representen les imatges que van en processó pels nostres carrers.

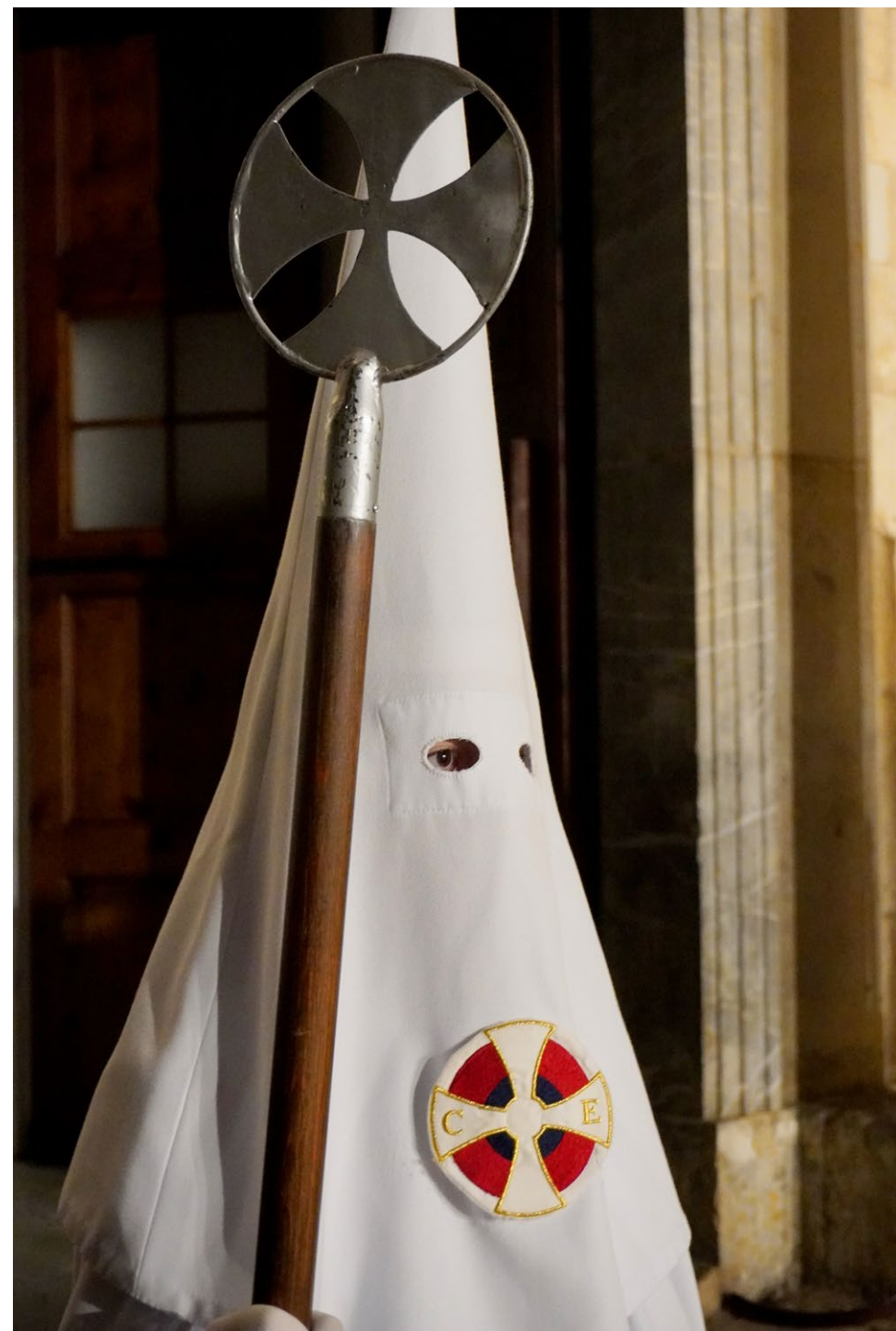
Un domàs al balcó simbolitza que no és un dia qualsevol. Aquests darrers anys anam recuperant tan bella i antiga tradició.

Per aquest motiu us volem animar a tots a lluir tan apreciada tela als vostres balcons i/o finestres (sigui o no un carrer per on passin les processons).

Banderoles de la Unitat de Pastoral per Setmana Santa

Preu: 15 EUR

Venda: Espai Cultural Can Blancos
Del 14 de març a l'11 d'abril.
Els divendres, de 17.30 a 19.00 h.

Actes

Dimecres Sant. 16 d'abril

De 16.30

a 18.00 h. Veneració de la imatge del Sant Crist d'Inca. Sta. Maria la Major.

18.00 h. Missa crismal. La Seu de Mallorca.

Dijous Sant. 17 d'abril

16.30 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Bartomeu.

17.00 h. Celebració del Sant Sopar del Senyor. Sant Domingo.

19.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús pel camí del Calvari.

Itinerari:

Sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrers de la Campana, del Born, de Sant Francesc, del Vent, de Fra Juníper Serra, Gran Via de Colom, avinguda del General Luque, carrer de Ramon Llull, del Bisbe Llopart, del Comerç, plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

Espais habilitats per a discapacitats a l'altura de la plaça de la Llibertat.

Després de la processó del Dijous Sant es farà l'Hora Santa a l'església de Sant Domingo.

Avui, Dijous Sant, ara, encara de matí, podem proposar-nos viure les següents hores fins a la celebració d'aquest vespre com si anàssim fent els preparatius d'un sopar important, un sopar que esperam des de fa temps. De manera que ara mateix comença un compte enrere en què cada minut té valor i en què tot el que fem, diguem o preparem sigui per disposar-nos millor per al Sant Sopar d'avui. Les nostres lectures, les converses entre nosaltres, el que mengem i, en especial, la nostra pregària personal. Que tot plegat tenguí aquell punt de tensió positiva que anomenam atenció i ens fa estar atents per donar el millor de nosaltres mateixos en el seguiment de Jesucrist.

A Fra Miquel Colom Mateu, TOR

En el 25è aniversari del seu traspàs.
Un agraït sentiment de recordança

Estalonau-Me!

Estalonau-me, Senyor, mon esperit,
que vers la terra lentament s'inclina;
no és l'espessor del fruit que l'arruïna;
és que de vos es troba desnodrit.

Posau-me vertical, tot adherit
al llenyam de la creu on es reclina
la vostra humanitat. La sang divina
empurpura l'adreç de l'estrany llit.

Estaló de la creu! I ma vellesa
potser encara prendrà virtut fermesa...
El ranci no és el vi que millor sap?

Estaló de la creu! I dir amb veu clara:
Preneu mon darrer alè, dolcíssim Pare!
I tot seguit que repenjàs mon cap!

Miquel Colom Mateu, TOR
28 de febrer de 1989

Cofradía Pureza de María

La Cofradía Pureza de María fue fundada en el año 1991 gracias al esfuerzo y la dedicación de un grupo de personas que, en aquel momento, formaban parte de la Asociación de Padres y Madres del colegio Pureza de María. Entre ellas, merece una mención especial la Hermana Magdalena Llobera, a quien se le atribuye gran parte del mérito de la fundación, debido a su incansable compromiso y entusiasmo para hacer realidad este proyecto. Asimismo, se destaca la figura de Joe Peters Santos, quien tuvo el honor de ser el primer Hermano Mayor de la Cofradía.

Gracias a la labor de estos primeros cofrades, hoy en día la Cofradía cuenta con más de cien miembros, entre los que se encuentran alumnos, exalumnos, padres

y madres, que comparten la ilusión de participar activamente en una celebración tan significativa para la comunidad cristiana como es la Semana Santa.

Es importante destacar la evolución de la denominación de nuestra Cofradía. En junio de 1991, se constituyó esta misma bajo el nombre de "Cofradía Jesús en el Huerto de la Pureza de María". Posteriormente, tres años después, en junio de 1994, y por unanimidad de la Junta de Gobierno y de los cofrades inscritos hasta ese momento, se acordó el cambio de denominación a "Cofradía Pureza de María", nombre que ha perdurado hasta la actualidad, consolidándose como símbolo de identidad y tradición.

El 14 de abril de 1992, con un total de 22 cofrades inscritos, la Cofradía realizó su primera salida en la procesión del Vía Crucis, contando con la participación de 16 cofrades. Durante los primeros años, la Cofradía acompañó la imagen "Jesús en el Huerto" en la procesión del Jueves Santo.

Desde el año 2012, nuestra Cofradía cuenta con la imagen "Lavatorio de pies", que participa en la procesión del Jueves Santo. La realización de este paso

fue posible gracias al esfuerzo y apoyo de numerosas personas que, con su contribución desinteresada, hicieron realidad el sueño de la Cofradía de disponer de un paso propio. Esta imagen, obra del artista plástico Oswaldo Fernández, representa un acto de sencillez y ternura, un gesto puro de servicio y dedicación a los demás. La Junta Directiva decidió nombrar madrina del paso a la Hermana Amparo Ferrer, directora del colegio Pureza de María en aquel entonces, en reconocimiento a su entrega e ilusión en la materialización de este proyecto.

Cabe destacar, además, que en la Semana Santa de 2017 la Hermana Mari Carmen Ramiro se convirtió en la primera mujer en pronunciar el sermón del "Davalament de Jesús" del Viernes Santo, un hito significativo en la historia de nuestra Cofradía y de la Semana Santa de nuestra ciudad.

Nuestra Cofradía cuenta con una banda de tambores, fundada por Elia Santandreu, quien comenzó como tamborera acompañándonos en las procesiones. Gracias a su iniciativa, esfuerzo y la dedicación de todos sus integrantes, la banda ha experimentado un notable crecimiento, pasando de contar con dos tamboreros en sus inicios a reunir en la actualidad a doce miembros. Su música aporta solemnidad y recogimiento a nuestras procesiones, enriqueciendo el espíritu de cada acto litúrgico.

Como miembros de la Asociación de Cofradías de Inca, asumimos con responsabilidad nuestros derechos y deberes, participando activamente en todas las procesiones y actos religiosos en los que están presentes las cofradías. Además, colaboramos de manera solidaria con la Iglesia, realizando aportaciones destinadas a proyectos sociales, en especial para Haití y Cáritas, contribuyendo así al compromiso cristiano de ayuda a los más necesitados.

Antoni Ramis Isern

Hermano Mayor de la Cofradía Pureza de María

La Dolorosa

A Jaume Tortella Planas

S'atansa la llum del dia a la nit,
serà la nit més freda, la darrera.
Despullada d'estrelles s'exaspera
la lluna amb el seu gep adolorit.

Sota l'obscur mantell de fe sargit
la lluent vestidura cau baldera.
Cristalls de caramel en primavera,
entelen els ulls d'un dol infinit.

Entre els plecs de les mans, lluenta cendra
d'un foc encara encès, encara tendre,
es compleix l'àugur del vell Simeó.*

Camí de la creu, Mare Dolorosa,
Jesús obrirà el solc, i generosa
germinarà del Déu viu la llavor.

*Lc 2,35

Antelm Ferretjans Llompart

Setmana Santa, 2025

Actes

Divendres Sant. 18 d'abril

- 9.30 h. Pregària de laudes. Sant Domingo.
- De 10.00 h a 13.00 h. Sagrament del perdó. Sant Domingo.
- 16.30 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Bartomeu.
- 17.00 h. Celebració de la passió i mort del Senyor. Sant Domingo.
- 19.30 h. Sermó i Davallament de Jesús. Plaça de Sta. Maria la Major.
- 20.00 h. Solemne processó acompanyant Jesús al sepulcre.

Itinerari:

Sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrers de la Campana, del Roser, de la Salut, de Can Vallenga, del Rector Rayó, de l'Om, de Sant Francesc, de la Murta, de Jaume Armengol, del Comerç, plaça d'Espanya, carrer Major i plaça de Santa Maria la Major.

Espais habilitats per a discapacitats a la plaça de Santa Maria la Major.

Dissabte. 19 d'abril

- 9.30 h. Pregària de laudes. Sant Domingo.
- 20.30 h. Vigília pasqual. Sant Bartomeu.
- 21.30 h. Vigília pasqual. de tota la Unitat de Pastoral. Sta. Maria la Major.

Senyor, què us puc dir en aquesta nit santa? Hi ha alguna paraula que pugui sortir de la meua boca, algun pensament, alguna frase? Vàreu morir per mi, ho vàreu donar tot pels meus pecats; no només us va convertir en home per mi, sinó que també va patir la mort més atroç per mi. Hi ha alguna resposta? M'agradaria poder trobar una resposta adequada, però en contemplar la vostra santa passió i mort només puc confessar humilment que la immensitat del vostre amor diví fa que qualsevol resposta sigui totalment inadequada. Deixau-me posar-me davant vostre i mirar-vos.

Any jubilar, Pasqua tot l'any!

Els catòlics celebren la Pasqua en tot moment, no només aquesta setmana central sinó en cada gest es manifesta quin és el nostre origen i la nostra meta: la Pasqua.

L'any jubilar que es convoca cada vint-i-cinc anys, és una gran oportunitat per aprofundir i renovar la nostra pertinença a la comunitat que celebra la Pasqua. El Papa Francesc ens ha regalat la butlla d'aquest any que ens vol centrar en el gran regal que regala Jesucrist, mort i ressuscitat. Aquest gran regal és l'Esperança que no decep i que neix de la gràcia i de l'amistat amb Jesús de Natzaret per madurar el Jesús de la Glòria. El Papa ens fa prendre consciència de que necessitem d'aquesta seguretat, que no és com les del món, que passen. L'Esperança que neix de la relació en Jesucrist, és una esperança segura, que ens acompanya sempre. Diem que és segura perquè tenim raons per confiar ja que els testimonis de la Pasqua són milers de milenars que han omplert els registres de la nostra història. Una història que es va teixint amb persones que dia a dia, dins el nostre present més divers, ens testimonien que Crist és viu i dona aquesta esperança.

L'Esperança més evident i també la més viscuda dins la nostra ciutat d'Inca, és la que es transmet de forma profunda i senzilla a la vegada, és la que el Papa Francesc ens ha tornat a recordar en l'encíclica "Dilexit Nos" (n. 124-126), quan a partir de la teologia del Sagrat Cor de Jesús, ens reclama a cuidar la pietat popular, que també és definida com a "mística popular", que s'encarna en la cultura dels senzills i que ens indica un camí ple de símbols que toquen la nostra intel·ligència. Una via teològica que demana respecte i serietat quan el sant Pare ens demana que "ningú es burli de les expres-

sions de fervor creient del sant i fidel Poble de Déu, que en el seu valor teològic, ens desafia amb força: ens convida a tots a demanar-nos si no hi ha més racionalitat, veritat i saviesa en certes manifestacions d'aquell amor que cerca consolar al Senyor, que no hi ha tal vegada en aquelles accions d'amor fred, distants, calculats i mínims d'aquells que pretenem posseir una fe més reflexiva, cultivada i madura" (n. 160).

Cultivem la mística popular sense desvincular-la de la seva arrel original que és la contemplació d'un cor de batega constantment perquè ha ressuscitat. Batega en la Paraula de Déu proclamada i pregada en les celebracions litúrgiques i comunitàries, a Inca les cuidam amb molt d'esment, integrant tradició i innovació. Aquest batec també es sent en les propostes catequètiques a nins, joves i adults quan els catequistes (que són el gran regal al món) transmeten aquesta mirada educativa perquè tots ens obrim a escoltar allò tan gran: "Déu és amor i t'estima personalment". També batega en aquells confreres que tot l'any preparen i cuiden la seva identitat cristiana i cultural. Per a vosaltres aquesta senzilla glosa:

*Cuidem les arrels d'esperança
Dins un any que és jubilar
que la Pasqua ens donarà
fruits de salut i de gaubança*

De part de tots els diaques i preveres de l'equip de pastoral que serveixen aquestes comunitats de la Unitat de Pastoral de la Mare de Déu, moltes gràcies i molts d'anys!

Mn Carles Seguí i Pou

Rector

Actes

Diumenge Sant. 20 d'abril

8.30 h. Missa. Sant Bartomeu.
11.00 h. Processó de l'Encontre.

Processó que porta la imatge de Jesús:

Itinerari:

Sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Santa Maria la Major, carrers de la Campana, plaça de la Mare de Déu de Lluc, carrers del Born, la Murta, plaça de l'Àngel i carrer de Jaume Armengol.

Processó que porta la imatge de la Verge Maria:

Itinerari: sortida de l'església de Sant Domingo, plaça de Sant Domingo, carrers de Sant Domingo i de Jaume Armengol.

Encontre al carrer de Jaume Armengol.

La processó seguirà per: carrer de Jaume Armengol, del Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Santa Maria la Major.

11.30 h. A continuació,
MISSA SOLEMNE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR. Sta. Maria la Major.
18.30 h. Missa. Crist Rei.
19.30 h. Missa. Sant Domingo.

Alegrem-nos! Amb joia ens trobem celebrant el fet més central i definitiu de la nostra fe: Déu Pare ha ressuscitat Jesús. Potser... aquestes paraules no susciten en nosaltres l'explosió de joia que haurien de provocar? Potser "les hem escoltat massa"? Aquests dies passats hem acompanyat Jesús en la seva entrega: la passió i la mort. Avui, ara!, el reconeixem viu d'una altra manera. No és la mort la que queda. La que es queda amb nosaltres i el nostre destí. Qui es queda és Jesús! Jesús ha ressuscitat!

